

JO, TO JSOU VĚŠCI...

Čtvrtek, 29 listopad 2007

Sedí manžel dvě hodiny na chodbě před operačním sálem. Po straně dlouhý doba se otevrou dveře a vstupuje unavená a smutná chirurg. Pomalu si přisedne k zhroutenému manželovi a tichým hlasem říká: "Dělali jsme jsme mohli, ale vaše paní upadla do komatu... Manžel na něj zoufale vytáhne a ptá se: "Co já teď budu dělat?"

Doktor: "No co, budete se muset o ni denně starat... každé dvě hodiny ji otáčet, aby neměla proleženiny, krmit ji had s umělou výživou, vyměňovat jí plíny, když se pomůže a umývat jí. Budete na ni muset vlídně mluvit, protože je mocha, všechno vnímá a ona se třeba za dvacet let z komatu probere, usměje se na vás a za pár dní zase máhle do něj znova upadnout na dalších pár let. Chlap mezitím zešlechl, zčernal, zezelenal a totálně se rozklepal. Doktor ho kamarádsky popláce po ramenech a říká: "Nebojte se, děláme si srandu, v pohodě a klidu zeměla..." Manželka vrací domů z velkého nákupu a je šokovaná, když najde manžela v posteli s cizí mladou slehrou. Právě tam tačkami a šene se ke dvěm, když ji konečně manžel doběhne a říká, že jí všechno vysvětlí dá mu šanci. On povídá: "Drahá, bylo to takhle: Jel jsem domů a tohle stvoření stálo na dálnici a vypadalo děsně zuběně, tak jsem zastavil. Zjistil jsem, že ji vyhodil z auta její partner a byla - chudinka malá, úplně bez prostředků a vyhladovělá. Tak jsem ji zavezl domů a dal jí to vepřové, cos věra nedojedla, k vešmě. Měla proslapané boty, tak jsem jí dal nějaké sportovní, které ušně nosí, protože nejsou v módě. No a protože venku zima, dal jsem jí ten svetr, cos dostala loni k narozeninám a nosí; ho, protože ti prý nesluší. Pak jsem jí dal jedny tvoje tepláky, do kterých ušně se nevejde. No, a když ušně odcházela, tak se mě ješně; zeptala: "Je tady ješně; nějaké, co vaše šena ušně nepoušně?" "No, a bylo to..."